

**Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине**

Broj: S1 3 U 042351 22 U
Sarajevo, 18.01.2024. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Amira Kapetanovića i Maide Bikić, kao članovi vijeća, uz sudjelovanje Enise Imamović, kao zapisničara, upravnom sporu tužioca „Grupa ponuđača „Građenje“ d.o.o. Pale, „Kors“ d.o.o. Laktaši, „Termomontaža“ a.d. Banja Luka, „Priedorputevi“ a.d. Prijedor i „TD Steel“ d.o.o. Banja Luka, zastupan po punomoćniku Baroš Predragu, advokatu iz Banja Luke, ulica Nikole Pašića 16, protiv rješenja broj: JN2-01-07-1-3283-12/21 od 19.01.2022. godine, tužene Ureda za razmatranje žalbi BiH, u upravnoj stvari javne nabavke, na nejavnoj sjednici održanoj dana 18.01.2024. godine, donio je sljedeću:

R J E Š E N J E

Tužba se odbacuje.

O b r a z l o ž e n j e

Rješenjem tužene, broj i datum navedne u uvodu ovoga rješenja, odbijena je kao neosnovana žalba Grupe ponuđača „Građenje“ d.o.o., Pale „Butmir“ d.o.o. Iliđža, „Kors“ d.o.o. Laktaši, „Termomontaža“ a.d. Banja Luka, „Priedorputevi“ a.d. Prijedor i „TD Steel“ d.o.o. Banja Luka, izjavljena protiv Odluke o izboru najpovoljnijeg ponuditelja, broj: 4157/21 od 03.11.2021. godine, Ugovornog tijela Univerzitet u Istočnom Sarajevu, u postupku javne nabave: „Izgradnja fakulteta fizičkog vaspitanja i sporta Pale.

Protiv ovog rješenja tužilac je blagovremeno pokrenuo upravni spor zbog pogrešne primjene Zakona o javnim nabavkama BiH i Zakona o upravnom postupku BiH. Navodi da je osporeno rješenje pogrešno utvrđuje da aktuelni izvod iz sudskog registra nije ovjeren, paušalno tvrdeći da je ovjerena samo jedna stranica pri tom zanemarujući da se radi o javnoj ispravi. Nadalje, pogrešno i diskriminatorski zaključuje da dostavljena garancija za ozbiljnost ponude koju je tužilac dostavio. Smatra da je pogrešan zaključak tuženog da garancija za ozbiljnost ponude mora biti pečatirana na način da dio pečata bude na naljepnici a drugi dio na foliji, jer ovako nije predviđeno zakonom, nego je samo propisano da garancija ne smije biti ni na koji način oštećena ili probušena. Detaljno navodi hronologiju postupka kao i dodatne

dokaze koji su dostavljeni u toku žalbenog postupka, a odnose se na dokazivanje valjanosti garancije za ozbiljnost ponude, i na potvrde Opštine Pale koja je vršilo ovjeru aktuelnih izvoda. Posebno ističe da u konkretnom postupku ugovorni organ nije koristio ovlaštenje iz člana 68. Zakona o javnim nabavkama da bi pravilno ispitao valjanost njegove ponude, a ni tuženi nije pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje iako je to bio u obavezi. Ističe da tuženi nije razmotrio prigovore koji se odnose na ponudu izabranog ponuđača. Konačno, predlaže da Sud BiH uvaži tužbu tužioca, poništi osporeno rješenje i predmet vrati tuženom na ponovni postupak, a tuženog obaveže na naknadu troškova sastava tužbe prema Advokatskoj Tarifi RS-a u iznosu od 877,50 KM.

U odgovoru na tužbu Kancelarija za razmatranje žalbi i zainteresovana lica su predložili da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je prethodno ispitao postojanje procesno pravnih uslova za meritorno rješavanje spora, pa je našao da isti ne postoje, zbog čega je odlučio kao u dispozitivu rješenja iz sljedećih razloga:

Članom 2. stav 1. tačka c3) Zakona o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH“ broj 39/14) propisano je da Pojedini pojmovi koji se koriste u ovom zakonu imaju sljedeća značenja: privredni subjekat je pravno ili fizičko lice ili grupa takvih lica, koji na tržištu nude robu, usluge i/ili radove, a registrovani su za obavljanje predmetne djelatnosti, te mogu učestvovati u postupku javne nabavke kao: grupa kandidata/ponuđača (dva ili više kandidata/ponuđača) koji su dostavili zajednički zahtjev za učešće ili zajedničku ponudu.

U konkretnom sporu vijeće je utvrdio da je u tužbi označeno da se ista podnosi od strane Grupe ponuđača „Građenje“ d.o.o. Pale, „Butmir“ d.o.o. Ilidža, „Kors“ d.o.o. Laktaši, „Termomontaža“ a.d. Banja Luka, „Prijedorputevi“ a.d. Prijedor i „TD Steel“ d.o.o. Banja Luka, a kako su i označeni u tužbi, zastupani po punomoćniku dr Predragu Barošu advokatu iz Banjaluke. Međutim iz razloga što je dostavljena u prilogu tužbe neuredna punomoć na koju su kao vlastodavci označeni naprijed navedeni privredni subjekti, ali bez privrednog subjekta „Butmir d.o.o. Ilidža“, to se Sud i obratio naprijed navedenom punomoćniku radi dostave uredne punomoći podneskom od 12.07.2023. godine. Nadalje isti punomoćnik se dana 17.07.2023. godine obratio podneskom ovom sudu navodeći između ostalog da neučestvovanje jednog od članova grupe ponuđača u postupku, ne sprječava ostale članove grupe ponuđača da se aktivno legitimišu u cilju pobijanog osporenog akta, slijedom čega se ističe da je punomoć dostavljena kao prilog tužbe. Uvažavajući naprijed navedeno to se Sud podneskom od 18.09.2023. godine, obratio privrednom subjektu „Butmir“ d.o.o. Ilidža u smislu člana 249. stav 4. Zakona o parničnom postupku pred sudom BiH, a u vezi sa članom 60a) Zakona o upravnim sporovima, da se isti izjasni da li naknadno odobrava preduzete pravne radnje, konkretno podnošene predmetne tužbe od strane advokata Predraga Baroša. Dana 25.09.2023. godine sudu se podneskom obratio privredni subjekt „Butmir“ d.o.o. Ilidža u kojem je naveo, da isti nije stranka u postupku tako da imenovani advokat nije njihov punomoćnik i da pa ne odobravaju pravne radnje koje su poduzete u ime tog privrednog subjekta.

Nadalje vijeće je uvidom u ponudu predmetne Grupe ponuđača utvrdilo da je na strani 140 ponude, dostavljen Konzorcijski sporazum, Ugovor o partnerstvu u

zajedničkom nastupu u predmetnom postupku javne nabavke Izgradnja Fakulteta fizičkog vaspitanja i sporta Pale i gdje je članom 8. propisano da će isti biti važeći ostaje na snazi između ostalog do odbacivanja ponude, a da je ugovorni organ svojom odlukom o izboru nepovoljnije ponuđača broj 4157/21 od 03.11.2021. godine, naprijed navedenu ponudu odbacio, a shodno članu 68. stav 4 tačka i) ZJN, pa je po tom osnovu sporazum (ugovor) prestao i da važi.

Iz svega naprijed navedenog proizilazi da ne postoje procesne pretpostavke za vođenje predmetnog spora jer je nesporno ponudu dostavila grupa ponuđača naprijed navedena uključujući i privredni subjekt „Butmir“ d.o.o. Iliđža, koji nesporno nije ovlastio advokata Predraga Baroša za podnošenje tužbe u ovom upravnom sporu, niti je naknadno odobrio pravne radnje koji je isti poduzeo bez punomoći. Naime kao što je to navedeno i u odluci ovog suda broj: S1 3 026841 19 Uvp od 22.07.2019. godine (na koju odluku se i tužitelj poziva): „Grupa ponuđača – konzorcij predstavlja ugovorno udruživanje pojedinaca i preduzeća radi zajedničkog finansiranja ili izvođenja nekog posla, tj. postizanja nekog cilja, u konkretnom slučaju zajedničkog podnošenja ponude i učestvovanja u postupku javne nabavke usluga prevoza radnika, a pri čemu svi članovi dijele rizik i dobit. Tako organizovana grupa ponuđača koja je zajedno predala jednu ponudu kao jedan ponuđač u postupku javne nabavke, tokom cijelog postupka može djelovati isključivo kao grupa ponuđača, bez mogućnosti da u bilo kom momentu neko od članova grupe ponuđača nastupi pojedinačno, odnosno samostalno, bilo žalbom ili nekom drugom radnjom u postupku. S tim u vezi, imajući u vidu da tužitelj „SEMBERIJA – TRANSPORT“ a.d. Bijeljina nije bio niti samostalni ponuđač, niti glavni ponuđač u grupi ponuđača, nego tek član grupe ponuđača, isti nije mogao samostalno izjaviti žalbu na odluku ugovornog organa, nego je to mogao učiniti isključivo glavni ponuđač grupe ponuđača organizovane na osnovu ugovora, a to je „AUTOHERC“ d.o.o. Grude“.

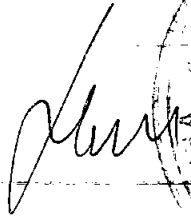
U konkretnom slučaju Konzorcijskim sporazumom članom 4. imenovano je „Građenje“ d.o.o. Istočno Sarajevo za nosioca zajedničke ponude vodećeg partnera ispred zajedničkog ponuđača, a koji sporazum kao što je naprijed navedeno je prestao da važi i gdje nesporno Predrag Baroš advokat nije ovlašten da podnese tužbu u ime privrednog subjekta „Butmir“ d.o.o. Iliđža, kako je to pogrešno označeno u tužbi, to ostali članovi grupe ponuđača nisu ovlašteni da podnesu tužbu jer samo svi članovi grupe ponuđača, čine jednog ponuđača jer su isti i dali jednu zajedničku ponudu koja ih obavezuje.

Stoga imajući u vidu navedeno da je tužba izjavljena od strane neovlaštenog lica, to je vijeće shodno članu 25. stav 1. tačka 1. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02 do 74/10) donijelo odluku kao u dispozitivu rješenja.

Kako je tužba odbačena iz naprijed navedenih razloga, to ne postoji niti osnov za naknadu troškova sporova koje je tužitelj potraživao tužbom.

ZAPISNIČAR

Enisa Imamović

**PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA**

Jadranka Brenjo